

32001D0914

2001 12 20

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 337/55

EUROPOS CENTRINIO BANKO SPRENDIMAS

2001 m. gruodžio 6 d.

dėl dalyvaujančių valstybių narių nacionalinių centrinių bankų pinigų politikos pajamų paskirstymo nuo 2002 finansinių metų

(ECB/2001/16)

(2001/914/EB)

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutą (toliau — Statutas), ypač į jo 32 straipsnį,

kadangi:

- (1) Pagal Statuto 32.1 straipsnį pinigų politikos pajamos yra pajamos, susikaupusios nacionaliniams centriniams bankams (NCB) atliekant pinigų politikos funkcijas. Pagal Statuto 32.2 straipsnio nuostatas kiekvieno nacionalinio centrinio banko pinigų politikos pajamų suma yra lygi jo metų pajamoms, kurios gaunamos iš jo turto, laikomo apyvartoje esantiems banknotams ir kredito įstaigų indėlių išsipareigojimams padengti. Šį turtą nacionaliniai centriniai bankai turi nustatyti pagal Valdančiosios tarybos gaires. Nuo 2003 finansinių metų nacionaliniai centriniai bankai turi nustatyti su pinigų politikos funkcijų vykdymu susijusį turtą, kuris laikomas apyvartoje esantiems banknotams ir kredito įstaigų indėlių išsipareigojimams padengti. Vadovaujantis Statuto 32.4 straipsniu, kiekvieno nacionalinio centrinio banko pinigų politikos pajamų suma mažinama dydžiu, lygiu bet kokioms palūkanoms, kurias šis nacionalinis centrinis bankas sumokėjo kredito įstaigoms pagal indėlių išsipareigojimus numatytus Statuto 19 straipsnyje.
- (2) Pagal Statuto 32.5 straipsnį nacionalinių centrinių bankų pinigų politikos pajamų suma nacionaliniams centriniams bankams paskirstoma proporcingai jų apmokėjai daliai Europos centrinio banko (ECB) kapitale.
- (3) Pagal Statuto 32.6 ir 32.7 straipsnius ECB Valdančioji taryba yra įgaliota nustatyti gaires, pagal kurias ECB vykdo likučių, atsirandančių iš pinigų politikos pajamų paskirstymo, kliringą ir mokėjimą, ir imtis visų kitų priemonių, reikalingų Statuto 32 straipsniui taikyti.
- (4) Pagal 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo⁽¹⁾ 10 straipsnį nuo 2002 m. sausio 1 d. ECB ir NCB (toliau — Eurosistema) išleidžia į apyvartą euro banknotus. Šio Reglamento 15 straipsnyje numatyta, kad nacionalinės valiutos banknotams ne ilgiau kaip šešiams mėnesiams po pereinamojo

laikotarpio ir toliau paliekamas teisėtos mokėjimo priemonės statusas. Dėl to 2002 metai turėtų būti laikomi ypatingais, nes apyvartoje esantys nacionalinės valiutos banknotai vis dar gali sudaryti ženklų visų apyvartoje esančių Eurosistemos banknotų vertės dalį ir valstybėse narėse taikomi skirtingi jų apyvartos modeliai. Ši padėtis lygintina su padėtimi 1999–2001 metais, todėl 2002 finansiniams metams pinigų politikos pajamos turi būti skaičiuojamos taikant metodą, panašų į nurodytąjį 1998 m. lapkričio 3 d. Sprendime ECB/2000/19, iš dalies pakeistame 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimu dėl dalyvaujančių valstybių narių nacionalinių centrinių bankų pinigų politikos pajamų ir Europos centrinio banko nuostolių paskirstymo 1999–2001 finansiniais metais⁽²⁾, kad būtų užtikrinta, jog banknotų cirkulavimo modelių pasikeitimas neturės esminės įtakos nacionalinių centrinių bankų pajamų būklei. Pagal Statuto 32.3 straipsnį Valdančiajai tarybai yra suteikiama teisė priimti sprendimą, nukrypstant nuo 32.2 straipsnio, 2002 metų pinigines politikos pajamas nustatyti pagal alternatyvųjį metodą.

- (5) 2001 m. sausio 10 d. Gairių ECB/2001/1 9 straipsnio 1 dalyje, patvirtinančioje atitinkamas nuostatas dėl 2002 m. grynųjų pinigų pakeitimo⁽³⁾, numatoma, kad euro banknotai, pateikti kredito įstaigoms arba jų paskirtiems tarpininkams, atsižvelgiant į aplinkybes, yra debetuojami į jų atitinkamas sąskaitas nacionaliniuose centriniuose bankuose jų nominaliaja verte ir taikant tokį „linijinį debetavimo modelį“: trečdalis gautos sumos — 2002 m. sausio 2 d., trečdalis — 2002 m. sausio 23 d., o paskutinis trečdalis — 2002 m. sausio 30 d. Į šį „linijinį debetavimo modelį“ reikia atsižvelgti skaičiuojant 2002 metų pinigų politikos pajamas.
- (6) Šis Sprendimas yra susijęs su 2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimu ECB/2001/15 dėl euro banknotų emisijos⁽⁴⁾, kuris numato, kad ECB ir nacionaliniai centriniai bankai išleidžia euro banknotus. Sprendimu ECB/2001/15 numatomas apyvartoje esančių euro banknotų paskirstymas nacionaliniams centriniams bankams proporcingai jų apmokėjai daliai ECB kapitale. Tuo pačiu sprendimu

⁽¹⁾ OL L 336, 2000 12 30, p. 119.⁽²⁾ OL L 55, 2001 2 24, p. 80.⁽³⁾ OL L 337, 2001 12 20, p. 52.⁽⁴⁾ OL L 139, 1998 5 11, p. 1.

ECB skiriama 8 % visos apyvartoje esančių banknotų vertės. euro banknotų tarp Eurosistemos narių paskirstymas lemia vidinės Eurosistemos tarpusavio likučių padidėjimą. Atlygis už šiuos vidinės Eurosistemos tarpusavio likučius, susijusius su apyvartoje esančiais euro banknotais, tiesiogiai atsiliepia kiekvieno Eurosistemos nario pajamoms, todėl turi būti reguliuojamas šiuo sprendimu. ECB sukauptos pajamos už nacionaliniams centriniams bankams tenkančias jo vidinės Eurosistemos pretenzijas, susijusias su Europos centriniam bankui skirta apyvartoje esančių euro banknotų dalimi, pagal Valdanciosios tarybos sprendimus turėtų būti paskirstytos iš esmės nacionaliniams centriniams bankams proporcingai jų dalims pasirašyto kapitalo rakte tais pačiais finansiniais metais, kai jos sukauptos.

- (7) Už vidinės Eurosistemos tarpusavio pretenzijų ir išpareigojimų, susijusių su apyvartoje esančiais euro banknotais, grynuosius likučius turi būti atlyginama naudojant objektyvų pinigų kainą apibūdinantį kriterijų. Šiame kontekste pagrindinių refinansavimo operacijų palūkanų norma, naudojama Eurosistemos pagrindinių refinansavimo operacijų konkursuose, laikoma priimtina.
- (8) Grynieji vidinės Eurosistemos tarpusavio išpareigojimai, susiję su apyvartoje esančiais euro banknotais, turėtų būti įtraukti į išpareigojimų bazę apskaičiuojant nacionalinių centrinių bankų pinigų politikos pajamas pagal Statuto 32.2 straipsnį, nes jie atitinka apyvartoje esančius banknotus. Palūkanų už vidinės Eurosistemos tarpusavio likučius, susijusius su apyvartoje esančiais euro banknotais, mokėjimas darys įtaką esminės Eurosistemos pinigų politikos pajamų dalies paskirstymui nacionaliniams centriniams bankams proporcingai jų apmokėjai daliai ECB kapitale. Šie vidinės Eurosistemos tarpusavio likučiai turi būti tikslinami, kad būtų galima laipsniškai suderinti tarpusavyje nacionalinių centrinių bankų balanso ataskaitas bei pelno ir nuostolių ataskaitas. Tikslinimai turi būti atliekami atsižvelgiant į kiekvieno nacionalinio centrinio banko už laikotarpį iki euro banknotų įvedimo išleistų į apyvartą banknotų vertę. Taikant šiuos tikslinimus reikia atsižvelgti į konkrečias 2002 metų aplinkybes — tai, kad valstybės narės taiko skirtingus pinigų keitimo scenarijus, ir tai, kad kredito įstaigų įprastai turimų grynųjų pinigų kiekis padidės nevienodu lygiu; šie tikslinimai turi būti atliekami pagal nustatytą formulę kasmet ne ilgiau kaip penkeriems metams.
- (9) Vidinės Eurosistemos tarpusavio likučių, susijusių su apyvartoje esančiais euro banknotais, tikslinimai apskaičiuoti siekiant atsverti bet kokius reikšmingus nacionalinių centrinių bankų pajamų svyravimus, susidarancius dėl euro banknotų įvedimo ir paskesnio pinigų politikos pajamų paskirstymo. Dėl to Valdancioji taryba nusprendė nesinaudoti nuostata, leidžiančia nukrypti nuo Statuto 32 straipsnio, kaip tai numatyta Statuto 51 straipsnyje.

- (10) Tikslinant vidinės Eurosistemos tarpusavio likučius dėl apyvartoje esančių euro banknotų reikia atsižvelgti į ypatingą Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės padėtį, susiklosčiusią dėl pastarojo meto įvykių jos pinigų politikos srityje.
- (11) ECB Valdancioji taryba šį Sprendimą priėmė tikėdamasi, kad jo ekonominiai padariniai ir šių ekonominių padarinių pasekmėje išlaikyta finansinė pusiausvyra šio sprendimo 4 straipsnio taikymo laikotarpiu nesikeis. Todėl ECB Valdancioji taryba yra tvirtai pasiryžusi šiuo sprendimu nustatytą režimą palaikyti iki 2007 m. gruodžio 31 d.,

NUSPRENDĖ:

1. straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame sprendime:

- a) „dalyvaujančios valstybės narės“ — valstybės narės, kurios pagal Europos bendrijos steigimo sutartį įsivedė bendrą valiutą;
- b) „NCB“ — dalyvaujančių valstybių narių nacionaliniai centriniai bankai;
- c) „išpareigojimų bazė“ — apibrėžta išpareigojimų dalis kiekvieno NCB balanse, sudaryta vadovaujantis šio sprendimo I priedu;
- d) „nustatytas turtas“ — kiekvieno NCB balanse apskaitoma turto dalis, laikoma išpareigojimų bazei padengti, nurodyta šio sprendimo II priede;
- e) „vidinės Eurosistemos tarpusavio likučiai dėl apyvartoje esančių euro banknotų“ — pretenzijos ir išpareigojimai, susidarantys tarp NCB bei ECB ir tarp NCB tarpusavyje pagal 2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimo ECB/2001/15 dėl euro banknotų išleidimo 4 straipsnį;
- f) „pasirašyto kapitalo raktas“ — procentai, gauti taikant Statuto 29.1 straipsnyje nurodytus NCB indeksus šiame rakte, kaip numatyta 1998 m. gruodžio 1 d. Sprendime ECB/1998/13 dėl nacionalinių centrinių bankų procentinių dalių Europos centrinio banko kapitale ⁽¹⁾;
- g) „kredito įstaigos“ — kredito įstaigos, kurioms taikomas privalomų atsargų reikalavimas pagal Reglamentą ECB/1998/15 ⁽²⁾ dėl privalomų atsargų taikymo su ECB/2000/8 pakeitimais ⁽³⁾;

⁽¹⁾ OL L 125, 1999 5 19, p. 33.

⁽²⁾ OL L 356, 1998 12 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 229, 2000 9 9, p. 34.

- h) „HBS“ — suderintas balansas, kurio struktūra pateikta Gairių ECB/2000/18 dėl Europos centrinių bankų sistemos apskaitos ir finansinės atskaitomybės teisinio pagrindo, iš dalies pakeistų 1999 m. gruodžio 15 d. ir 2000 m. gruodžio 14 d., IX priede ⁽¹⁾,
- i) „orientacinė palūkanų norma“ — naujausia galima ribinė palūkanų norma, kuri naudojama Eurosistemos pagrindinių refinansavimo sandorių konkursuose, vykdomų pagal 2000 m. rugpjūčio 31 d. Gairių ECB/2000/7 dėl Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų ⁽²⁾ I priedo 3.1.2 punktą. Kai tą pačią dieną atsiskaitoma daugiau negu už vieną pagrindinę refinansavimo operaciją, naudojamas lygiagrečiai atliekamų operacijų ribinės normos paprastasis vidurkis.

2. straipsnis

Vidinės Eurosistemos tarpusavio likučiai, susiję su apyvartoje esančiais euro banknotais

1. Vidinės Eurosistemos tarpusavio likučiai, susiję su apyvartoje esančiais euro banknotais, skaičiuojami kas mėnesį ir įtraukiami į ECB bei NCB apskaitą kiekvieno mėnesio pirmąją darbo dieną ankstesnio mėnesio paskutinės darbo dienos verte.

Vidinės Eurosistemos tarpusavio likučiai, susiję su apyvartoje esančiais euro banknotais, pagal šios straipsnio dalies pirmąją pastraipą pirmą kartą skaičiuojami euro banknotams 2002 m. sausio 2 d. taikant 2002 m. sausio 1 d. vertę.

2. Už vidinės Eurosistemos tarpusavio likučius, susijusius su apyvartoje esančiais euro banknotais, įskaitant tuos, kurie susidaro taikant šio sprendimo 4 straipsnį, atlyginami taikant orientacinę palūkanų normą.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti atlygiai kas ketvirtį sumokami per TARGET sistemą.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 3 dalies, 2002 finansiniams metams šio straipsnio 2 dalyje nurodytas atlygiai sumokami metų pabaigoje.

3. straipsnis

Pinigų politikos pajamų įvertinimo metodas

1. 2002 metais kiekvieno NCB pinigų politikos pajamos nustatomos pagal tokią formulę:

$$MI = LB \times RR,$$

čia:

MI — kiekvieno NCB paskirstymui skirta bendra pinigų politikos pajamų suma,

LB — kiekvieno NCB įsipareigojimų bazė,

RR — orientacinė palūkanų norma.

2. Nuo 2003 metų kiekvieno NCB pinigų politikos pajamų suma nustatoma įvertinant faktines pajamas, kurios gaunamos iš jo apskaitoje parodomo nustatyto turto. Kaip išimtis, laikoma, kad iš aukso pajamos nesusidaro.

3. Kai NCB nustatyto turto vertė viršija jo įsipareigojimų bazę arba yra mažesnė už ją, šio skirtumo vertei taikoma visuose nacionaliniuose centriniuose bankuose viso pažymėto turto vidutinė grąžos norma.

Ši vidutinė grąžos norma apskaičiuojama taip, kaip nurodyta toliau. Visos pajamos, kurias visi NCB sukaupe iš savo nustatyto turto, išskyrus visas pajamas, gautas iš grynųjų vidinės Eurosistemos tarpusavio pretenzijų vykdamas TARGET sandorius (II priedas, A.3) ir grynųjų vidinės Eurosistemos tarpusavio pretenzijų, susijusių su apyvartoje esančiais euro banknotais, įskaitant tuos, kurie susidaro taikant 4 straipsnį (II priedas, A.4), dalijamos iš viso Eurosistemos nustatyto turto vidutinės sumos. Vidutinė grąžos norma apskaičiuojama taikant 360 dienų bazę.

4. straipsnis

Vidinės Eurosistemos tarpusavio likučių tikslinimas

1. Skaičiuojant pinigų politikos pajamas, kiekvieno NCB vidinės Eurosistemos tarpusavio likučiai, susiję su apyvartoje esančiais euro banknotais, tikslinami taikant kompensacinę sumą, nustatytą pagal šią formulę:

$$CA = (K - A) \times C,$$

čia:

CA — kompensacinė suma,

K — kiekvieno NCB suma, kuri gaunama apyvartoje nuo 1999 m. liepos 1 d. iki 2001 m. birželio 30 d. esančių banknotų vidutinei vertei perskaičiavus pagal pasirašyto kapitalo raktą

A — vidutinė kiekvieno NCB banknotų, esančių apyvartoje nuo 1999 m. liepos 1 d. iki 2001 m. birželio 30 d., vertė,

C — toks koeficientas kiekvieniems finansiniams metams:4

Finansiniai metai	Koeficientas
2002	1
2003	0,8606735
2004	0,7013472
2005	0,5334835
2006	0,3598237
2007.	0,1817225

⁽¹⁾ OL L 33, 2001 2 2, p. 21.

⁽²⁾ OL L 310, 2000 12 11, p.1.

2. Visų NCB kompensacinių dydžių suma lygi 0.

3. Kompensacinės sumos ir šias kompensacines sumas subalansuojantys apskaitos įrašai kiekvieno NCB apskaitoje parodomi kiekvienų metų pirmąją darbo dieną sausio 1 d. verte, apskaitos įrašus darant atskirose sąskaitose, kuriose apskaitomi vidinės Eurosistemos likučiai. Kompensacines sumas subalansuojantys apskaitos neatlyginami.

4. Jei euro banknotų, kuriuos *Banque centrale du Luxembourg* išleidžia į apyvartą 2002 m., vertė 25 % arba daugiau viršija vidutinę šio banko banknotų, esančių apyvartoje nuo 1999 m. liepos 1 d. iki 2001 m. birželio 30 d., vertę, šio straipsnio 1 dalies formulėje raidė „A“ reiškia banknotų, kuriuos *Banque centrale du Luxembourg* išleido į apyvartą 2002 m., vertę, kai aukščiausia riba — 2,2 mlrd. eurų. Pritaikius šią leidžiančią nukrypti nuostatą, visos kompensacinės sumos, apskaičiuotos pagal 4 straipsnio 1 dalį, 2002 metų pabaigoje turėtų būti tikslinamos atgaline tvarka, kad būtų laikomasi šio straipsnio 2 dalies reikalavimų. Tokie atgaliniai tikslinimai turi atitikti proporcijas pasirašytame kapitalo rakte.

5. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, iškilus konkrečioms nenumatytiems įvykiams, susijusiems su banknotų cirkuliacijos modelių pokyčiais, kaip nurodyta šio sprendimo III priede, kiekvieno NCB vidinės Eurosistemos tarpusavio likučiai, susiję su apyvartoje esančiais euro banknotais, tikslinami pagal šio priedo nuostatas.

6. Šiame straipsnyje numatyti vidinės Eurosistemos tarpusavio likučių tikslinimai nebetaikomi nuo 2008 m. sausio 1 d.

5. straipsnis

Pinigų politikos pajamų apskaičiavimas ir paskirstymas

1. ECB kasdien skaičiuoja kiekvieno NCB pinigų politikos pajamas. Skaičiuojama pagal apskaitos duomenis, kuriuos NCB pateikia Europos centriniam bankui. ECB kas ketvirtį informuoja nacionalinius centrinius bankus apie sukauptas sumas.

2. Kiekvieno NCB pinigų politikos pajamų suma mažinama dydžiu, lygiu visoms sukauptoms arba sumokėtoms palūkanoms už įsipareigojimų bazę įtrauktus įsipareigojimus vadovaujantis ECB Valdančiosios tarybos sprendimu, priimtu pagal Statuto 32.4 straipsnio 2 pastraipą.

3. Kiekvieno NCB pinigų politikos pajamų suma paskirstoma proporcingai pasirašyto kapitalo raktui kiekvienų finansinių metų pabaigoje.

6. straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šis sprendimas įsigalioja 2002 m. sausio 1 d.

2. Šis sprendimas skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Priimta Frankfurte prie Maino, 2001 m. gruodžio 6 d.

ECB Valdančiosios tarybos vardu

Willem F. DUISENBERG

I PRIEDAS

ĮSIPAREIGOJIMŲ BAZĖS STRUKTŪRA

- A. Išskyrus visus kitus punktus, įsipareigojimų bazę sudaro:
- 1) apyvartoje esantys banknotai
Pagal šį priedą 2002 finansiniais metais kiekvieno NCB „apyvartoje esantys banknotai“:
 - i) yra ir šio banko išleisti banknotai nacionaline valiuta ir
 - ii) mažinami neatlygintų paskolų, susijusių su pateiktais euro banknotais, kurie dar nebuvo debetuoti, vertės dydžiu (suderinto balanso (HBS) turto skilties 6 straipsnio dalis).Pagal šį priedą ir kiekviename NCB nuo 2003 finansinių metų „apyvartoje esantys banknotai“ – tai tik euro banknotai;
 - 2) įsipareigojimai euro zonos kredito įstaigoms eurais, susiję su pinigų politikos operacijomis, taip pat:
 - a) einamosios sąskaitos, įskaitant privalomąsias atsargas pagal Statuto 19.1 straipsnį (HBS įsipareigojimų 2.1 straipsnis);
 - b) indėlių sumos pagal Eurosistemos indėlių galimybę (HBS įsipareigojimų 2.2 straipsnis);
 - c) terminuotieji indėliai (HBS įsipareigojimų 2.3 straipsnis);
 - d) įsipareigojimai, susidarantys dėl koreguojančiųjų grįžtamųjų operacijų (HBS įsipareigojimų 2.4 straipsnis);
 - e) indėliai susiję su užtikrinimo išlaikymo prievole (HBS įsipareigojimų 2.5 straipsnis);
 - 3) NCB vidinės Eurosistemos tarpusavio įsipareigojimai, susidarantys dėl skolinių įsipareigojimų Europos centriniam bankui išleidimo, kurie susiję su Europos centrinio banko skolos sertifikatų išleidimu pagal Gairių ECB/2000/7 I priedo 3 skyriaus 3 poskyrį (HBS įsipareigojimų 10.2 straipsnis);
 - 4) grynieji vidinės Eurosistemos tarpusavio įsipareigojimai, susidarantys vykdant TARGET sandorius (HBS įsipareigojimų skilties 10.3 straipsnis);
 - 5) grynieji vidinės Eurosistemos tarpusavio įsipareigojimai, susiję su apyvartoje esančiais euro banknotais, įskaitant tuos, kurie susidaro taikant šio sprendimo 4 straipsnį.
- B. Kiekvieno NCB įsipareigojimų bazę apskaičiuojama taikant suderintus apskaitos principus ir taisykles, nustatytas Gairėse ECB/2000/18 dėl Europos centrinių bankų sistemos apskaitos ir finansinės atskaitomybės teisinių pagrindų, su pakeitimais, padarytais 1999 m. gruodžio 15 d. ir 2000 m. gruodžio 14 d. ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 33, 2001 2 2, p. 21.

II PRIEDAS

NUSTATYTAS TURTAS

A. Išskyrus visus kitus punktus, nustatytas turtas yra:

- 1) skolinimas euro zonos kredito įstaigoms eurais susijęs su pinigų politikos operacijomis (HBS turto skilties 5 straipsnis);
- 2) vidinės Eurosistemos pretenzijos, atsirandančios dėl užsienio atsargų, išskyrus auksą, pervedimo į ECB, kaip numatyta Statuto 30 straipsnyje (HBS turto skilties 9.2 straipsnio dalis);
- 3) grynosios vidinės Eurosistemos tarpusavio pretenzijos, atsirandančios vykdant TARGET operacijas (HBS turto skilties 9.4 straipsnio dalis);
- 4) grynosios vidinės Eurosistemos tarpusavio pretenzijos, susijusios su apyvartoje esančiais euro banknotais, įskaitant ir tas, kurios atsiranda taikant šio sprendimo 4 straipsnį;
- 5) auksas, įskaitant reikalavimus dėl ECB perduoto aukso, nurodant sumą, leidžiančią kiekvienam NCB nustatyti jo aukso dalį, kuri atitinka jo dalį pasirašyto kapitalo rakte pagal bendrą visų NCB nustatytą aukso kiekį (HBS turto skilties 1 straipsnis ir turto skilties 9.2 straipsnio dalis).

Šio sprendimo tikslais iki kol bus apskaičiuotos 2007 finansinių metų pinigų politikos pajamos, auksas vertinamas pagal 2002 m. gruodžio 31 d. vienos uncijos aukso kainą eurais

B. Kiekvieno NCB nustatyto turto vertė apskaičiuojama pagal suderintus apskaitos principus ir taisykles, nustatytas Gairėse ECB/2000/18 dėl Europos centrinių bankų sistemos apskaitos ir finansinės atskaitomybės teisinių pagrindų, iš dalies pakeistose 1999 m. gruodžio 15 d. ir 2000 m. gruodžio 14 d. ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 33, 2001 2 2, p. 21.

III PRIEDAS

SPECIALŪS NENUMATYTI PATIKSLINIMAI

A. Pirmasis nenumatytas patikslinimas

Tuo atveju, kai bendras 2002 m. apyvartoje esančių banknotų vidurkis yra mažesnis negu eurą įvedusių valstybių narių bendras jų nacionaline valiuta išreikštų banknotų vidurkis, nuo 1999 m. liepos 1 d. iki 2001 m. birželio 30 d., „C“ koeficientas, kuris 2002 finansiniams metams taikomas vadovaujantis 4 straipsnio 1 dalimi, atgaline tvarka mažinamas proporcingai, kiek sumažėja bendras apyvartoje esančių banknotų vidurkis.

Po sumažinimo koeficientas negali būti mažesnis negu 0,8606735. Pritaikius šią leidžiančią nukrypti nuostatą, ketvirtadalis nacionaliniam centriniam bankui sumažintos kompensacinės sumos CA, taikytinos 2002 metais, pridama prie kiekvieno nacionalinio centrinio banko kompensacinių sumų, kurios, vadovaujantis 4 straipsnio 1 dalimi, taikomos 2004, 2005, 2006 ir 2007 metais.

B. Antrasis nenumatytas patikslinimas

Tuo atveju, kai 4 straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinių centrinių bankų kompensacinės sumos sudaro teigiamą skaičių, į pelno (nuostolio) ataskaitos pajamų straipsnį „Pinigų politikos pajamų grynasis rezultatas“ metų gale įtraukus sumokėtą grynąjį atlygį už vidinės Eurosistemos tarpusavio likučius, susijusius su apyvartoje esančiais banknotais, ir pagal šį straipsnį susidaro gryniosios išlaidos, „C“ koeficientas, kuris 2002 finansiniams metams taikomas vadovaujantis 4 straipsnio 1 dalimi, mažinamas iki tiek, kad būtų išvengta tokios padėties.

Po sumažinimo koeficientas negali būti mažesnis negu 0,8606735. Pritaikius šią leidžiančią nukrypti nuostatą, ketvirtadalis nacionaliniam centriniam bankui sumažintos kompensacinės sumos „CA“, taikytinos 2002 metais, pridama prie kiekvieno nacionalinio centrinio banko kompensacinių sumų, kurios, vadovaujantis 4 straipsnio 1 dalimi, taikomos 2004, 2005, 2006 ir 2007 metais.
